

Ti su ljudi nove dobe
Gentilhomme-ske od podobe,
sbilja fini i galant;
jer kulturu shvatit znadu
i po „modi“ duh poznadu,
te su lieblich, dà, charmant!
Pametni su, pasje vere,
jer sve štiju Witz-Blättere,
a hrvatski nikdar list . . .¹⁾ itd. (Leta 1866., str. 298.)

Z nazori, ki so napisani na pročelje „Novic“, se tudi strinja pesem „Preparandistka po današnji modi“ (Leta 1881., stran 232.); ž njo so označile Novice kolikor toliko svoje stališče nasproti novi struji, v katero je — gotovo ne radovoljno — krenilo ženstvo. V tej pesmi govori hčerka „preparandistka“ svoji materi:

„Jaz in kuhalnica! Ha, ha!
Kdo bode mesto mene risal?
Kje fizika je, algebra?
Kdo druge bi naloge pisal?“ —

Kakor ni srečno izbran predmet te pesmi, tako je tudi v splošnosti zavožena glavna misel, izražena v zadnjih dveh verzih:

„Šivanka in kuhalnica, to bodi
poštenim ženam prva skrb povsodi!“

Kakor bi žene ne mogle biti sicer poštene!

(Dalje prih.)

¹⁾ Če se ne motim, je to zabavljico pel v obliki kupleta po raznih slovenskih krajih sin hrvatske tragedke, gospe Teodorovičeve.

Kadar plašne nočne sence . . .

Kadar plašne nočne sence
se nad mestom zgrnejo,
k meni one tihe sanje
mladih dni se vrnejo . . .

In takrat spominov rože
čašice odpirajo,
a krog kelihov strupene
kače se ovijajo . . .

In na tvojo vest, o Franja,
kupo bom le-to nalil . . .
in v slovo vsem dnem mladosti
grenko čašo bom izpil! . . .

Borisov.